item, atq; item petendo, ut ne concilio finis imponeretur, primus
istorum omnium quod (uti iam dicebat) bona, et sincera mente, ristorthissime
postulabat, deliberatio, et tractatio fieret, rite, et prout conuenire
atq; et in primitiua ecclesia, apud sanctos illius aui patres
fieri consueuisset, absoluta, et ad finem deducta. Verum
apparuit quas, et salutares illas admonitiones, petitiones, et
obtestationes, pondus habuisse ponderis, nec eu quem deberant
locum inuenisse; iuxta idem dimus omnes pater noster, de
aliud agere neguiuerit, qz ut et ipse conclusionij concilij inscu
-ret, etiam si nihil obtinuerat, in his quid tanto studio
egerat; nisi quod post modu Pius quartus felices recorda
-tionis, quod patres concilij ad sanc. eius sedem remisse
-rant, usum, cahicis comesserit; Sicuti tibi hac die, quod scili
-cet durante concilio, et post acta fuerat, modu memoria
gocidisse arbitramur. Affecit profecto ea res solamissimum
pnc.em (cui nihil magis erat cordi, qz conseruatio religionis
ac salus, incolumitasq; subditorum suorum, et uniuersa chri
-stianitatis) summa molestia; et quam iam contrageratq cogno
-scitudinem, quod principium, ac origo fuit subsequenti mo
quo tandiu conflictatus e, uehementer auxit.
Atq; dum hoc per multos annos spacia, ut dictum e,
inter sepe factas di. ponere rostrum, dietamq; inferiorum
Austriacarum provinciarum ordines generatim, excuit non
solum

solum confessio Augustana, sed alia malia abominanda, et
damnata haereses passim in istas provincias irrepserat,
numerusq; infinitus sectarum, et haereticorum, concionatorum
ac magistri ij, qui ex alijs locis, ubi confessio Augustana in
usu erat, eiecti fuerunt, in easdem ac provincias sensim
et clamculario insinuarat; siquidem non deerant inter
subditos, et provinciales illos, a quibus receptarentur,
fouerentur, protegerentur, omniq; cura defenderentur.
In eadem errorum, et damnatorum dogmatorum, multitudine, atq;
confusione, cu dicimus di. genitor tuus, alijs malis remedijs
nisi profuerit, firmiter demq; decreuerat, paulo antequam
ex hac humana vita, in caelestem patriam euocaretur,
proponere certum quoddam, et uniuersale genus doctrinae, et
formam, et modum ritum ecclesiasticorum, ad quem sese
subditi eius passim in ditis provincijs, et dnijs, quo ad
cultum religionis, eiusq; doctrinam, et obedientiam verbi
dei, atq; salutarium sacramentorum administrationem, exercitij
-ijsq; et usum ceremoniarum, uniuersaliter accommodarent,
ut ita facilius ad unum, eudemq; sensum, ac concordiam in
religione res paulatim reducerentur; atq; sic pacifice, et
quiete inter se uiuerent; eiusq; diuum et voluntatem suam
Mta.s. in nouissimis comitijs provincialibus no obstante
subditis illis suis declarauit; et iuerat iam et ad prosequen